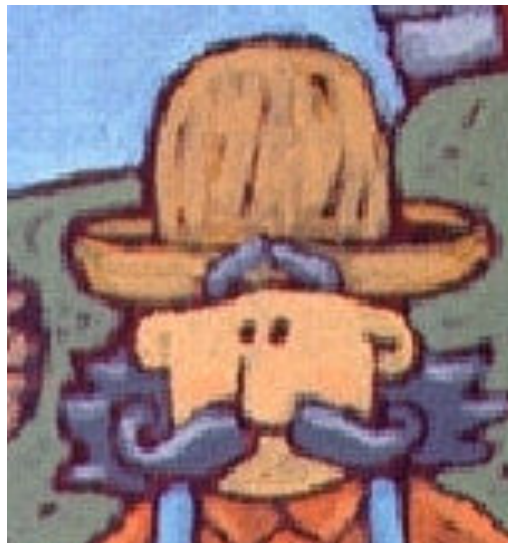

הצרות של פרננדו

לי בוק, מורגן מידג'ט

"בההה! בההה! בההה!" האיכר פרננדז
התיישב במיטה. "מה זה?" ואז נזכר "אך!
שכחתי על גדיים."

האיכר פרננדז הלך לישון מוקדם הערב. הוא
משך את שמיכתו עד השפם ופיהק. "אני כל
כך עייף. קשה לי אפילו לחשוב. יום עמוס
מחר. צריך לחלוב פרות, לתקן גדר, לקצור
חציר ולעלות למגדל המים. הבוקר יגיע
מוקדם" אמר. הוא הסתובב ועצם את עיניו.

"זהו. עכשיו יהיה שקט ואוכל לישון". הוא משך את השמיכה אל מתחת לשפמו ופיהק. "אני כה עייף. מחר יום עמוס. צריך לתקן פרות, לחלוב גדר, לקצור חציר ולעלות למגדל המים. הבוקר יגיע מוקדם." הוא הסתובב ועצם את עיניו.

הוא תקע את רגליו בנעלי העבודה הישנים שלו, ירד במדרגות, יצא וסגר בדפיקה את דלת אחריו. הוא גירש את שלושת הגדיים הקטנים למכלאה שמאחורי הסככה.

"זהו. עכשיו יהיה שקט ואוכל לישון". הוא משך את השמיכה אל מתחת לשפמו ופיהק. "אני כה עייף. מחר יום עמוס. צריך לקצור פרות, לעלות על גדר, לתקן חציר ולחלוב מגדל המים. הבוקר יגיע מוקדם." הוא הסתובב ועצם את עיניו.

"ברר! ברר! ברר!" האיכר פרננדז התיישב במיטה. "מהו הרעש הזה?" ואז נזכר. "כנראה כשדפקתי את הדלת הערתי את הכלבים. עכשיו הם ינבחו כל הלילה." הוא תקע את רגליו בנעלי העבודה הישנים שלו, ירד במדרגות, יצא וסגר בשקט את הדלת, והכניס את הכלבים למלונה שלהם.

הוא תקע את רגליו בנעלי העבודה הישנים
שלו, ירד במדרגות, יצא וסגר בשקט את
הדלת, והרגיע את הפרות ברפת שלהן.

"מווו.. מוווו... מוווו!" האיכר פרננדז התיישב
במיטה "מה הרעש הזה?" ואז נזכר. "כנראה
הפרות התעוררו כשצעקתי על הכלבים.
עכשיו הן תגענה כל הלילה."

"מיאוו.. מיאוו.. מיאוו" האיכר פרננדז התיישב
במיטה "מה הלילה הזו?" ואז נזכר "כנראה
החתולים התעוררו כשנכנסתי לרפת. עכשיו
הם ייללו כל הלילה."

"זהו. עכשיו יהיה שקט ואוכל לישון". הוא
משך את הסמיכה אל מתחת לשפמו ופיהק.
"אני כה עייף. מחר יום עמוס. צריך לעלות על
פרה, לקצור גדר, לחלוב חציר ולתקן את
מגדל המים. הבוקר יגיע מהר." הוא הסתובב
ועצם את עיניו.

"זהו. עכשיו יהיה שקט ואוכל לישון". הוא משך את הסמיכה אל מתחת לשפמו ופיהק. "אני כה עייף. מחר יום עמוס. צריך לתקן פרה, לעלות על גדר, לחלוב חציר ולקצור את מגדל המים. הבוקר יגיע מוקדם". הוא הסתובב ועצם את עיניו.

הוא תקע את רגליו בנעלי העבודה הישנים שלו, ירד במדרגות, יצא וסגר בשקט את הדלת וניסה לגרש את החתולים אך לא הצליח. "צריך לשחרר את כלבים" החליט. הוא שחרר את הכלבים מהמלונה.

הוא תקע את רגליו בנעלי העבודה הישנים
שלו, ירד במדרגות, יצא, סגר בשקט את
הדלת, והתחיל את עבודות היום. כי הבוקר
כבר הגיע.

"האוו! האוו! האוו!" האיכר פרנדז התיישב
במיטה. "מה הרעש הזה?" ואז נזכר.
"הוצאתי את הכלבים שיגרשו את החתולים,
שהתעוררו כשנכנסתי לרפת להרגיע את
הפרות, שהתעוררו כשהכנסתי למלונה את
הכלבים, שהתעוררו כשגירשתי את הגדיים
למכלאה. עכשיו הכלבים ינבחו כל הלילה."

101